GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu sèu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 7. Joi, 26 Ianuariu|7 Februariu 1878.

Congressu la Vien'a.

Brasiovu, in 6 Februariu 1878.

Din anii 1814 si 1815 Vien'a nu a mai vediutu intre murii sei unu congressu europeanu. Peste curundu inse i se va oferi dupa mai multu de siesedieci ani rarulu acestu spectaculu, ca-ci dupa cumu se anuncia din tóte partile cabinetulu austro-ungaru a si tramisu invitatiunile sale catra marile poteri, dintre cari cele mai multe cu Russi'a in frunte le-au si acceptatu. Asiadér' vomu avé in curundu unu congressu de pace in Vien'a, care va fi chiamatu a regulá definitivu multu complicat'a cestiune orientala, care este in ajunulu resolverei sale definitive.

Ministrulu nostru de esterne ingrigiatu de urmarile pacii dintre Russi'a si Turci'a, a carei'a base fundamentale s'au fostu stabilitu la Kazanlik, s'a adressatu, cumu ne prevenira neobositii nostri oficiosi din Cis- si Translaitani'a, cu-o nota energica la principele Gorciacoff, in care a protestatu contra ori-carei stipulatiuni separate, ce ar' atinge interessele monarchiei nóstre si ale Europei. Oficiosii incretieau deja fruntile infricosiatu de seriosu si numai in „neamenat'a ocupare" a Romaniei si Serbiei cu potere armata mai vedeau „scaparea interesseloru nóstre austro-ungare", candu deodata aduse firulu electricu memorabilulu respunsu a lui Gorciacoff la not'a memorata a colegului seu. Betranulu cancelariu declara in acestu respunsu cu-o amabilitate si complesantia din cele mai rari, ca nu a avutu nicidecumu intentiunea de a alterá sfer'a interesseloru austro-ungare si europene, ca accepta cu ambele mani invitatiunea cabinetului nostru de a regulá intr'unu congressu europeanu cestiunile de interessu generalu. „Nu trebuie se luati ad literam basele pacii stipulate intre noi si guvernulu Sultanului, ca-ci aceste se mai potu inca modificá", dise Gorciacoff catra colegulu seu. Mare effectu a produsu acést'a declaratiune in cercurile oficialiloru si oficiosiloru. Fruntile loru s'au inseninatu deodata si-'si diceau cu mandria: éta cumu respectéza Russi'a pretensiunile nóstre, éta, ca siefulu officiului nostru de esterne abia 'si-a insinuatu cererea la St.-Petersburgu si a si reportatu o victoria, ca-ci Gorciacoff s'a grabitu a primi tóte pretensiunile sale.

Multi inse au datu din capu si se intrebara ca óre in ce consista acést'a victoria a contelui de Andrássy, candu Russi'a nu se léga cu nimicu ci primesce numai in generalu pretensiunea de a supune, care va se dica de a face dependenta ratificarea puncteloru controverse de votulu unui congressu europeanu? Ingrigirile acestoru ómeni necredintiosi ajunsera inse la culme, dupace li s'au impartasitu adeveratele conditiuni ale armistitiului subscrisu la Adrianopolu in 31 Ianuariu a. c. Una din aste conditiuni ce forméza basele pacii stabilesce, ca turcii se evacueze neamenatu tóte fortaretiele din Bulgari'a si Erzerumulu, pe cari le voru ocupá russii. Acést'a conditiune a speriatu chiaru si pe unii fideli aperatori si adoratori ai politicei contelui Andrásy. „Pester Lloyd" dice ca russii prin ocuparea fortaretieloru bulgare au in fapta Turci'a europeana si Dunarea de josu in poterea loru si „au ajunsu in privinti'a militara domni peste „sfer'a de interesse" a Austro-Ungariei." Déca este asia atunci unde remane marea isbanda diplomatica a contelui de Andrásy, unde promissiunea solemnela a principelui Gorciacoff de a nu atinge sfer'a acést'a de interesse?

Dér' precandu spiritulu familiaru din Budapest'a incretiesce fruntea din nou, colegii sei din Vien'a suridu priceputi, par' ca ar' voi se dica: scimu noi prea bine ca Gorciacoff, Bismark si Andrásy sunt intielesi intre sine si ca in urma tóte voru esi asia cumu vor' voi ei. Acést'a se va vedé la congressulu europeanu.

Asia este. La congressulu viitoriu dela Vien'a se va vedé déca vechi'a armonia, vechi'a liga dintre potentatii celoru trei poteri nordice mai póte reinviuá, fia si numai pentru unu momentu. Alte timpuri alta situatiune era la 1815. Aliatiloru le-a fostu succesu atunci a resturná pe marele Cesare, in manile caruia se aflau destinele Europei si pe ruinele dominatiunei absolute a lui Napoleonu Bonaparte se stabili dominatiunea poteriloru congressului dela Vien'a. Atunci vechile dinastii sguduite in temeliile loru de titanulu Franciei erau avisate cu necessitate la o comuna intielegere si conlucrare spre asi reconstrui imperatiile, spre a aduce ordine in chaosulu ce domnea in Europ'a. Dér' popórele? Ele gemeau atunci inca in catusile absolutismului dér' sperau, cumu mai speréza inca si astadi dela conferintie si congresse, ca congressulu de Vien'a le va aduce libertatea, bunastarea, regulare multiumitóre teritoriala! Nimicu inse nu s'a realisatu din aceste sperantie. Cei mai tari au impartitu tierile intre sine cumu au voitu, resultatulu congressului a fostu reactiunea generala.

Siese diecenii au trecutu de atunci. Multe tronuri s'au resturnatu in timpulu acest'a, multe schimbari s'au facutu in tóta Europ'a. Ide'a natiunalitatii a invinsu asupra dreptului istoricu si a produsu unitatea Italiei si a Germaniei. Absolutismulu a trebuitu se cedeze loculu regimelui constitutiunalu. Intre tóte statele europene singura Russi'a inca nu a introdusu sistemulu de guvernare constitutiunalu, dér' nici ea nu va poté resiste mai multu acestei pretensiuni ce i-o face spiritulu timpului.

Erasi se voru aduná dér' marile poteri intr'unu congressu. Ele voru avé se se ocupe si acuma cu regulari teritoriali, cu imbunatatirea sórtei popóreloru. Popórele astépta cu incordare si de astadata dela decisiunile marelui congressu o solutiune multiumitóre a tuturoru cestiuniloru loru de viét'a si de esistintia. Russi'a astadi victoriósa a facutu cele mai solemnele promissiuni, ca nu voiesce se faca cuceriri, ca va respectá integritatea teritoriului romanu, ca voiesce numai imbunatatirea sórtei popóreloru chrestine din Turci'a. Germani'a si Austro-Ungari'a asemenea au asiguratu de repetite-ori, ca nu urmarescu alte interesse in Orientu. Peste puçinu vomu vedé ce a fostu si ce nu adeveru din aceste asigurari, peste puçinu congressulu de Vien'a ne va aretá déca in adeveru esista o strensa intielegere intre cei trei cancelari imperiali si déca triumfulu celu mai nou a lui Andrássy nu a fostu numai illusoriu, déca in fine finitulu resbelului russo-turcescu nu insémna inceputulu resbelului europeanu! —

Inmormentarea directorelui Dr. Ioanu Mesiota.

Sunt multe semne esteriόre, prin cari societatea culta 'si documentéza stim'a si simpathiile sale façia de membrii distinsi din sinulu ei. In dilele nóstre cultulu persóneloru meritate a devenitu atatu de mare, incatu li se glorifica faptele, li se redica monumente inca pana sunt in viéti'a. Astadi, amu poté dice, se cauta cu luminarea ocasiunea de a arangiá festivitati in onórea aceloru cetatiani, cari esceléza intr'unu modu órecare in societate. Tóte aceste manifestatiuni de stima si simpathia catra cei ce se afla inca in viéti'a inse contienu cevasi silitu, precalculatu, ele sunt mai multu séu mai puçinu artificióse, influintiate de interessele dilei si de bunulu tonu. Cele mai curate, mai puçinu falsificate sunt si remanu simpathiile, ce se aducu unui mortu. Acuma cá in tóte timpurile este numai cosciugulu cu gloriol'a lui, in giurulu carui'a se grupéza simtiemintele cele mai nefaçiarite, judecat'a cea mai dréptaa muritoriloru.

Ceremoni'a inmormintarii directorelui Mesiota din 2 Febr. probéza din nou adeverulu acest'a. Ea a fostu o generala manifestatiune de parere de reu, de simpathia si recunoscintia din partea poporatiunei Brasiovului pentru bravulu, demnulu si multu meritatulu siefu alu corpului professoralu dela scólele centrale romane din locu. Fruntasii orasiului de tóte natiunalitatile, tóte autoritatile bisericesci si civile si multi militari au asistatu la ceremoni'a funebra. O multime mare de poporu din tóte classele societatii se concentrase in giurulu gimnasiului romanu, din a caruia ferésta de mediulocu falfaie unu stindartu mare negru. Lenga gimnasiu se aflá locuinti'a repausatului. Multimea implù strad'a cea mare a Scheiloru, ferestrele chiaru ale caseloru, pe unde a trecutu conductulu, erau tóte indesuite de spectatori si spectatórie. La 3 óre p. m. punctualu s'a pusu in miscare conductulu. Music'a militara intonà jalniculu marsiu romanescu. Carulu mortuariu, ale carui cordóne au fostu portate de professori, se puse in miscare. La ambele parti mergeau studenti cu chipiuri tricolóre, portandu faclii, ér' dupa caru urmau tóte autoritatile si toti asistentii in ordinea cea mai frumósa. Cosciugulu erá incarcatu de flori si cununi si impodobitu atatu de frumosu, incatu stórse admiratiunea generala.

Cele noue cununi, cari impodobeau sarcofagulu si pe a caror'a pantlici de matasa straluceau prea frumóse inscriptiuni cusute cu firu au fostu oferite: un'a din partea corpului professoralu, alt'a din a studintiloru; „Reuniunea femeiloru romane", a caruia actuariu a fostu repausatulu multi ani, inca a depusu o frumósa cununa. Cea mai frumósa inse era cea oferita din partea „Reuniunei de gimnastica si de cantari", a careia fundatoriu, cassariu si presiedinte a fostu directorele Mesiota. Elu a consacratu acestei societati multa ingrigire si chiaru inainte de mórte ia testatu cá si „Reuniunei femeiloru romane" o suma insemnata din mic'a s'a avere. Mai departe se observá frumósele cununi oferite din partea dlui Diamandi I. Manole si un'a din partea dlui Ioanu B. Popp cu inscriptiunea: „Amiculu amicului". Class'a V-a de fete si clas'a 3-a reala inca depusera cunune. Dintre tóte noue cununi s'a observatu inse mai multu si a facutu cea mai placuta impressiune cea oferita de catra „comissiunea scólei de meseriasi" (Gewerbeschulcommission), adeca din partea cetatianiloru sasi. Acést'a cununa marturisesce mai elocuentu cá ori-ce respectulu si simpathi'a, de care se bucurá repausatulu si intre cetatianii sasi.

Conductulu ajungêndu la biseric'a St. Nicolae, cosciugulu a fostu dusu in biserica, unde s'a celebratu servitiulu funebralu de catra trei preoti: protopopulu Brasiovului Iosifu Baracu, protopopulu Ioanu Petricu si parochulu Andronicu Andronie. D. protop. Baracu a tienutu apoi o predica de pe amvonu, in care accentuandu perderea cea mare, ce a intimpinat'o natiunea, biseric'a si scól'a prin mórtea prea timpuria a directorelui Mesiota, a descrisu cu deameruntulu tóte suferintiele lui, dispositiunile testamentarie, ce le luatu cateva dile inainte de mórte, din care aflaramu, ca pe lenga donatiunile ce le-a facutu socie atiloru susnumite a mai testatu tóta bibliotec'a s'a in valóre de 2—3 mii (nu de cateva sute, precumu din erόre dise d. protopopu) gimnasiului romanu de aci — si a finitu apoi cu ertarile indatinate. Dupa acést'a d. professoru si conrectoru prov. Stefanu Iosifu a rostitu cu lacrimi in ochi si cu vocea tremuratória unu cuventu de adio frumosu si adencu simtitu, pe care'lu reproducemu aci in estenso:

„Vivere militare est mi Lucilli."

Cu aceste cuvinte semnificante caracterisédia lupt'a vietii renumitulu filosofu si barbatu de statu Senec'a, omu incaruntitu in lupta contr'a perversitatii ómeniloru intr'o epoca de trista memoria, in care vitiulu si coruptiunea serviea de piedestalu tiraniei celoru mai detestabili despoti. Da! jalnici ascultatori! Viéti'a este lupta continua in ori-ce forma ni-o amu imaginá. Fericitu muritoriulu, carele in lupt'a vietii 'si incinge fruntea cu laurii victoriei spirituale Numele lui va ilustrá o frumósa pagina in cartea vietii neamuriloru.

Candu venu din astu locu santu in façi'a acestui tristu sarcofagu a constatá adeverulu macsimei, de carele este patrunsa anim'a mea in momentulu acestu solenelu, dér' fórte dorerosu pentru noi toti, 'mi implinescu o datoria de consciintia façia de barbatulu, a carui perdere o deplangemu. Problem'a, ce mi-o am propusu, intrece debilele mele poteri, inse bunavointi'a si indulginti'a dvóstre, care le imploru, me incurageza a dá cursu liberu simtiementeloru si ideiloru, de cari sunt preocupatu.

George Mesiota de pia memoria, economu si agricultoru cu dare de mana, omu cu fric'a lui Ddieu, stringatoriu si crutiatoriu, din comun'a Darste; unulu din acei tierani romani, cari indiestrati cu minte sanetósa naturala sunt patrunsi de nefaçiaritulu simtiu moralu-religiosu cu dorere de anima pentru neamulu loru, G. Mesiota, dicu, inaiute de anulu 1850 destinase pe unulu dintre cei doui fii ai sei pentru invetiarea de carte parte din impulsu propriu, parte indemnatu de catra protopopulu de atunci alu Brasiovului, astadi venerabilulu prelatu alu s. nóstre biserici, incaruntitu in servitiulu bisericei si alu natiunei sale. Era timpulu, candu dupa multe si grele sbuciumari le succese in fine braviloru romani brasioveni a pune temeiu la gimnasiulu loru nationalu-confessionalu, — si unulu dintre cei d'antai elevi alu acestei scóle se facù miculu Iónu alu virtuosului George, cá apoi Iónu terminandu cele patru classe gimnasiale, care se deschisera succesivu din anu in anu, se tréca la gimnasiulu evangelico-lutheranu de aci, de unde cá teneru abiturientu de mare sperantia se mérga la universitatea de Vien'a, spre a se pregati pentru professura, cariera acomodata naturei sale seriose. — Fas'a prima a vietii sale si-o termina I. Mesiota la universitatea din Bonn, unde obtienù titlulu de doctoru in filosofia. Indiestratu cu sciintiele teoretice necesare deveni professoru la gimnasiulu, alu carui scolariu fusese. Corpulu didacticu de atunci era mandru a avé colegu pe tenerulu doctoru. Rar'a s'a capacitate pedagogica, caracterulu solidu, temperamentulu seu fericitu, seriositatea intregei sale fiintie in ori-ce afaceri ale vietiei publice atrase asupra-i ochii ómeniloru de bine. Candu cadiù victima incordarii in labóre neobosita celu d'antai directoru alu tenerului gimnasiu Dr. I. Mesiota deveni capulu acestui institutu romanescu.

Eta domniloru, aci jacu remasitiele supuse stricatiunii ale unui spiritu luminatu, carele mai bine de unu deceniu si jumetate neobositu in implinirea grelei sale missiuni lucrà la propagarea sciintieloru, la promovarea educatiunei rationale in institutulu, carele astadi este investitu in profundu doliu, ca-ci si-a perdutu prea de timpuriu pe capulu seu prin unu jocu capriciosu alu neindurateloru ursite.

Este greu, prea stimatii mei domni! a depinge unu caracteru, este anevoia a suleva insusiri si facultatile unei capacitati pedagogice; inse este aprópe cu neputintia a esprime in cuvinte unu spiritu rectoru, carele pusu in fruntea unui institutu de educatiune strabate prin tóte fibrele si arteriele acestuia. Aci da impulsu, colo admonédia cu prudintia, insusire caracteristica a decedatului, aci destépta si incuragédia poteri sfiite, colo domolesce zelulu inoportunu. Poterile didactice dirigeate in modulu indigitatu, conlucra in perfecta armonia atintindu cu pasi siguri tint'a, spre care tinde invetiamentulu; desvoltarea spiritului, formarea caracterului, nobilitarea animei.

Acést'a este schiti'a tabloului, in carele se resfrangu radiele virtutiloru pedagogico-didactice ale regretatului nostru directoru Mesiota.

Justa este deci, fratiloru colegi, dorerea nóstra, meritului consacramu o lacrima ferbinte, ca-ci perderea nóstra este mare. Prin apunerea din vietia in poterea vîrstei barbatesci a lui I. Mesiota, candu omulu inavutitu de esperiintie póte lucrá neturburatu de foculu junetii, la propagarea sciintieloru, chitulu, carele léga natiunile si le infratiesce, perde natiunea nóstra unu spiritu luminatu, scól'a unu ministru consacratu iei din convictiune, biseric'a nóstra unu fiiu intieleptu si devotatu binelui ei, éra omenimea si in specialu societatea nóstra restrensa din Brasiovu unu membru distinsu, carele in deosebite sfere ale vietii publice, a sciutu promová la rondelu seu sublimulu scopu alu adeveratei umanitati.

Inse se ne consolamu. Spiritulu repausatului vietiuesce si va vietiui intre noi. Sciinti'a si virtutile lui se voru perpetuá infruntandu vijeliile seculiloru, ca-ci *pars melior mei vitabit libitinam.*

Umbra scumpa! Frate, amico si colega! pasa in regiunile sublimului, unde dorerea si desamagirea nu si-a facutu locasiu. — Memori'a fapteloru Tale se va eternisá in animele nóstre; esemplulu virtutiloru Tale ne va conduce printre stancile adeseori prapasthióse ale vietiei, de carea Tu te despartisi prea de timpuriu! Dixi.

Apoi a pasitu inaintea cosciugului, ce era asiediatu in mediuloculu bisericei, d. advocatu *Nicolae Strevoiu* si a rostitu cu-o voce sonora, emotionata si cu multa elocuentia unu scurtu dér' multu cuprindietoriu cuventu de despartire din partea cetatianiloru romani, care speramu a'lu poté publicá in numerulu venitoriu. D. Strevoiu a datu espressiune viua marei intristari ce a produs'o prea grabnic'a mórte a meritatului si eruditului directore la romanii brasioveni si ce trebuie se strabata peptulu fiacarui romanu, care vede ireparabil'a perdere, cu care crud'a sórte a cercatu din nou pe serman'a nóstra natiune si asia destulu de lipsita de barbati intielepti si neobositi luptatori pentru cultur'a si binele ei.

In fine chorulu vocalu de dame si domni, condusu de maiestrulu G. Dim'a a intonatu trist'a aria: „Plangu, plangu si me tênguiescu“, si cosciugulu a fostu scosu din biserica si dusu in cimitiru. Aci la mormentu studintele din alass'a VIII gimnasiala, *Constantinu Alesiu* cu voce tare si patrundiatóre in numele colegiloru sei a disu unu remasu bunu doiosu directorelui iubitu. Elu suna in esentia asia:

Jalnici asistenti! Ati plansu cu totii mórtea iubitului si respectatului Directoru Ioanu Mesiota, ati plans'o sinceru si amaru. Acumu in momentele celei din urma despartiri, vine si tinerimea gimnasiului, pentru a uni dorerea s'a cu a domniiloru vóstre, si pentru a dice, remasu bunu parintelui ei sufletescu. Trista si grea este sarcin'a, ce ea mi-a impusu, ca-ci dorerea, de care ea a fostu lovita pentru aceasta irreparabila perdere, nu se pote esprime prin cuvinte.

Niciodata nu vomu plange noi indestulu mórtea acestui barbatu, care in decursu de atatia ani ne-a condusu cu atata zelu si intieleptiune pe calea luminarei si in alu carui poternicu sprijinu noi speramu inca atatu de multu! Acum catova luni elu era inca in mediuloculu nostru plinu de vieatia si radiele ce emanau din invetiaturile lui luminau mintile si incaldieau animile tuturoru si acum? — acum eata-lu rece, inghiatiatu de suflarea mortii, nepotendu intielege nici plangerile nóstre. Cui n'ar' sfasiea anim'a atata nedreptate a sortii? Pe cine n'ar' face ea se se planga la dreptatea divina? — O, érta-ne Dómne, déca dorerea ne scóte din peptu acestu suspinu! . . Tu inse angeru neinduratu alu mortii, pe tine te intrebu, de ce ai fostu asia de orbu? De ce dintr'atata lume, ce se sbuciuma in miseria si ticalosia, ai alesu tocmai pe acestu barbatu? Si cum ai avutu curagiulu a veni selu rapesci chiaru din mediuloculu nostru? Nu sciai, catu este elu de iubitu, nu te-ai temutu ca sute de braçie se vor' redicá in contra-ti pentru alu a-pará? . . . Dér' nu — dorerea me face se aiurezu; ca-ci vai! tu esti inviolabilu, nu putemu aruncá asupra-ti decatu detestarea nóstra! . . . Me intorcu acuma catra Tine, parintele nostru iubitu, si-ti dicu: frumósa a fostu viati'a ta si plina de fapte nobile; cruda ti a fostu mórtea si prea timpuria! Tu nu ti-ai gasitu pe pamentu resplat'a cuvenita, te duci, dér' memori'a ta va remané nestearsa in animile nóstre si fiii tei sufletesci voru cautá prin faptele loru se dovedésca, ca au fostu vrednici de Tine. Cu dorere ne despartimu de Tine si-ti dicemu pentru cea din urma-óra odihnesce in pace in sinulu eternitatii!

Astfeliu s'a finitu ceremoni'a inmormentarii neuitatului directore Dr. Ioanu Mesiota. Cumu a fostu viéti'a lui simpla, liniscita, dér' démna si seriósa, asia i fù si inmormentarea. Eterna se fia amintirea lui intre noi!

Domnulu *Danila Lica*, advocatu in Bistritia, ne tramite o corespondentia rectificatória, pe care, voindu a fi impartiali, o publicamu aci:

Bistriti'a, in 28 Ianuariu 1878.

Onorate dle Redactoru! Domnulu „Publiu“ in corespondenti'a s'a publicata in Nr. 2 din anulu curentu alu „Gazetei Transilvaniei“ descriindu decurgerea alegeriloru de functiunari municipali din comitatulu Bistritia-Naseudu insira unele neadeveruri, cá premisse, si apoi, — din motivu, ca la unele functiuni nu s'au alesu individii, pe cari ii voira domni'a sa si consoçii dsale, — scuipa focu asupra sasiloru si asupra mai multoru membri romani din comitetu u comitatensu, avendu inca si cutezarea de a timbrá pe cesti din urma de vendietori si criminali natiunali. In interessulu adeverului si pentru cá onor. publicu cetitoriu alu „Gaz. Trans.“ se nu fia informatu falsu despre decurgerea lucruriloru si despre intemplarile de pe aci, me vedu necessitatu a face unele reflessiuni la numit'a corespondentia, cu atatu mai vertosu, ca-ci mai multu séu mai puçinu si subscrisulu am fostu angageatu la acele alegeri. —

Noi inainte de alegeri, la olalta cu sasii sub presidiulu dlui comite supremu, n'am tienutu numai o conferintia, dupa cumu dice dlu „Publiu“, ci am avutu doue. — In cea de antaia 5 romani au descoperitu sasiloru, cari posturi voiescu densii se fia ocupate de romani. Destulu, ca la propunerea nóstra ne au respunsu sasii, ca dupa ce se voru consultá cu mai multi la olalta, ne voru comunicá, ce voiescu densii, in urm'a careia apoi membrii romani se tiena o conferintia intre sine, se se consulte, ér' comitele supremu, care — servésca-i spre onóre — din capulu locului si-a pusu tóta silinti'a de a ne impacá, se ne mai convóce odata la o conferintia pe ambele partide.

Naseudenii au si convocatu in Naseudu conferinti'a, despre care amentesce d. „Publiu“ in corespondenti'a s'a, la care au invitatu pe toti membrii romani, dér' la aceea nu s'au infaçiosiatu decatu 15—16 insi, cea mai mare parte din Naseudu; din celelalte cercuri nu au mersu, pentruca camu prevedea, ce voiescu Naseudenii. In acésta conferintia de romani s'a statoritu, pana unde se se demita la aplanare cu sasii. Numai dupa acésta urmà a dóu'a conferintia tienuta la olalta cu sasii sub presidiulu comitelui supremu, la care dupa unele discussiuni, in cari ne imputá sasii, ca noi n'amu avé ómeni cualificati pentru functiunile, ce le pretendemu, ér' noi le demustraramu, ca avemu si le vomu desemná individi cu cualificatiune, déca nu mai buna, dér' de siguru, cá aceea, ce o au candidatii loru, amu stipulatu in principiu *paritatea* intre sasi si romani. Ne amu invoitu totodata, ca functiunile de vice-comite, presiedinte la judecatóri'a orfanala, fisicu comitatensu, esactoru si doi vice notari, apoi doi judi processuali se le ocupe sasii, ér' functiunile de protonotariu, fiscalu comitatensu, doi judi la judecatori'a orfanala, perceptoriu si unu postu de vice-notariu, precumu si posturile, de doi judi processuali se le ocupe romanii; s'a vorbitu aperte, ca adjunctulu in cerculu Sieului se fia romanu, ér' despre ceilalti adjuncti si despre posturile de medici cercuali nu a fostu intielegere mai de aprópe, lasanduse lucrulu intr'atat'a, pana se va vedé, cine voru fi concurentii. Asemenea n'a fostu intielegere intre noi nici despre persóne, care in ce functiune se fia alesu, cu atat'a mai puçinu a fostu vorb'a — dupa cumu dice d. „Publiu“ — ca sasii s'ar' fi oblegatu a alege la posturile menite pentru romani neconditiunatu numai pe acei individi, pe cari ii voru propune romanii, din contra scimu cu totii, ca in urm'a intielegerei s'a escrisu concursu si a remasu lucrulu in manile comissiunei candidatórie, — in care au fostu afara de comitele supremu unu unguru, doi romani si trei sasi, — cá pe bas'a documenteloru, ce le voru produce concurentii, se apretieze dens'a, ca pe care la ce functiune se'lu candideze. Comissiunea candidatória si-a facutu detorinti'a cu sinceritate si cumca-'si vá face-o, s'a prevediutu, ca-ci comitele supremu, vediendune invoiti, neau datu voia libera de a desemná si pe membrii, ce avea densulu se-i denumésca.

Au urmatu alegerile. — Cu ocasiunea aceast'a *sasii, trei din patru parti la numeru prin urmare maioritatea absoluta in comitetu, nu numai ca n'au fràntu cuventulu datu dupa cumu dice d. „Publiu“ — dér' si l'au tienutu in modulu celu mai eclatantu, ca-ci la functiunile menite pentru romani au alesu romani*, ma ce e mai multu la postùrile de adjuncti au alesu numai romani, pentruca concurentii de romanu la acestea functiuni au fostu mai apti si au aretatu cualificatiune mai buna decatu concurentii sasi, asiá catu s'au alesu cu totulu — dupa cum am fostu comunicatu „Gazetei Transilvaniei“: 16 romani, 10 sasi si 2 unguri.

La tóte posturile menite romaniloru afara de perceptore si de jude procesuale in Naseudu au fostu recomandate din partea tuturoru membriloru romani unele si aceleasi persone; sasii au procesu cu incredere façia de noi si vediendu, ca din cei recomendati unii sunt juristi absoluti si au produsu testemonia bune, i-au alesu pe toti asiá dupa cumu au fostu recomendati, desi la unii nici de nume nu leau fostu auditu pana atunci.

La postulu de perceptore s'a referitu d. Varareanu, pentruca d. Jonascu candidatulu d-lui „Publiu“ si cons., desi cá fostu jude orfanalu a corespunsu cu diligentia si sinceritate detorintieloru sale, dér nu sci limb'a maghiara, de care aci la noi e lipsa mare in gremiu, precandu Varareanu sci tote limbele patriei si apoi cu cualificatiunea intru celelalte si cu diligenti'a nu stà intru nemica inapoia fostului seu contracandidatu. Cu privire la postulu de jude procesuale in Naseudu, pentru care d. „Publiu“ e asiá esarcebatu, in catu a trecutu tóte marginele cu incriminarile, sum necessitatu a descoperi aceea, despre ce dsa tace in corespundenti'a dsale:

Dupa conferinti'a a dou'a avuta cu sasii, Naseudenii, — cám 15 membrii la numeru, — fara de a insciintiá si intrebá pe membrii romani din celelalte cercuri — au tienutu cate si mai cate conferintie; in flacare conferintia se desemná altu candidatu, eu insumi sciu de 4 candidati a domnii-

loru sale, pentru fiacare alergá cate doi séu trei la Bistritia spre alu recomendá comitelui supremu; — tóte acestea le facea spre a agitá in contr'a lui Rusu, de care se temea, ca nu vá jocá pe cord'a dloru. Amu se insemnu ca pe acestu tempu calatorindu la Naseudu, — desi in Bistritia tare adeseori mergu la comitatu, parte cá membru in mai multe comissiuni, parte in afaceri advocatiale, totusi bine se insemnati, ca acolo, adeca in Naseudu am auditu mai antaiu, ca pe Rusu l'ar' fi denunciatu Borgouanii la comitele supremu cu mai multe fapte penibile, ce le ar' fi comisu in oficiulu seu de jude processuale in Borgo Prundu. Asia dér' Naseudenii mai ingraba au sciutu, decatu mine, care locuiescu in Bistritia, despre denunciarea facuta din Borgou. —

Trebuie se premitu si aceea, ca — dupacumu a comunicatu si dlu „Publiu", — la postulu de presiedinte alu judecatoriei orfanale au fostu doi concurenti sasi, ambii cu cualificatiuni asemenea, ambii cu partide tari intre sasi. Capulu uneia din acelea partide dlu B., spre a scóte pe genere-seu de presiedinte, vediendu ca Naseudenii façia de ceialalti membrii romani se opintescu in contra lui Rusu, le apromise, ca de voru votá pentru genere-seu, atunci vá lucrá la sasi si anume la partid'a lui, cá se alóga pe candidatulu propusu de ei, — ér' Naseudenii observandu, ca afara de ei numai vreocativa romani de ai loru sunt in contra lui Rusu, crediendu lui B pasira la legatura cu elu. Aceasta intielegere a Naseudeniloru avuta cu B. o numesce domnulu „Publiu pactu intre romani si sasi." (Va urmá.)

Din camer'a romana.

Dupa cetirea sumariului si a comunicariloru d. V. Alexandrescu Urechia a cetitu in siedinti'a din 20 Ian. st. v. acésta interpelare si a depus'o pe biurou:

„Cunoscute fiindu in esenti'a loru conditiunile de capetenia ce Russi'a pune la incheierea pacei cerute de Turci'a; tienendu sém'a de fas'a noua, in care se pare, ca e in ajunu de a intrá resbelulu de Orientu, me simtiu datoriu de a veni fora mai multa intardiare si a pune ministeriului nostru o respectuósa intrebare.

Cu tóta intieleptiunea si patriotismulu ce toti ii cunóscemu, plecandu urechi'a ingrijita la neliniscea tierii in façi'a sgomoteloru staruitóre, ce se respandescu in privinti'a integritatii teritoriale a tierei, integritate garantata de constitutiune si recunoscuta si prin conventiunea subscrisa de M. S. imperatorele Alexandru, poterniculu pre catu si lealulu nostru aliatu de pe campulu de bataia, cumpanindu impregiurarile, ministrulu este rogatu a'mi respunde:

„Déca nu crede oportuna si sosita ór'a, in care representanti'a tierei se fia pusa in cunoscintia de ceea-cé este séu nu este realu in sgomotele ingrijitórie, care se intetiescu pe tóta diu'a in press'a straina si romana."

D. presiedinte a anuntiatu, ca se va comunicá guvernului.

In siedinti'a de Vineri 20 Ian. a senatului d. Dimitrie Ghic'a a anuntiatu urmatórea interpellare dlui ministru-presiedinte si dlui ministru de esterne:

„Intre conditiunile proiectate de pace, citite in camer'a comuneloru de catra ministrulu Angliei se afla si urmatoriulu paragrafu relativu la Romani'a:

„Independenti'a Romaniei cu indemnitate teritoriala suficiente.

„Acésta frasa de indemnitate teritoriala suficienta, potendu dá locu la diferite interpretatiuni si pentru a se inlaturá ori-ce comentarii de natura séu de a pune in indoiéla simtiementele binevoitórie catra noi ale guvernului imperialu russescu, séu de a se banui macaru, ca romanii ar' suferi de bun'a loru voia a se micsiorá teritoriulu loru de astadi;

„Subsemnatulu interpelezu pe dnii ministri:

„1. A face cunoscutu senatului déca a participatu intru ceva si tiér'a nóstra, cá beligeranta, la formularea acestoru conditiuni de pace.

„2. Déca aceea conditiune este de natura a ingriji pe romani si déca guvernulu ne póte asigurá, ca integritatea teritoriului patriei nóstre, asiá cumu este astadi, are se fia respectata si mantiunata."

Adress'a de condoleanti'a, ce a tramis'o biuroulu camerii romane catra camer'a deputatiloru Italiei, pentru mórtea ilustrului rege Victoru Emanuelu suna asia:

„Domnule presiedinte! Camer'a deputatiloru, reincependu astadi lucrarile sale, a insarcinatu, printr'unu votu unanimu, pe biuroulu seu de a fi interpretulu seu pe langa represintantii Italiei si-a esprime impartasirea durerósa ce Romani'a iea la doliulu ce lovi natiunea italiana. Me grabescu, domnule presiedinte, a 'mi deplini o datoria, a carei deplinire numai prorogarea accidentala a camereloru a pututu-o intardiá.

„Romanii n'au incetatu nici odata de a se considerá cá strinsi de Itali'a prin puternice legaturi, pe cari timpulu n'a pututu de catu a le face mai scumpe. Amu serbatu biruintiele vóstre, ne-amu bucuratu de bucuriele vóstre, plangemu astadi cu voi p'Acela, care s'a luptatu cu atata istetime pentru unitate, pentru libertatile si independinti'a Italiei, si impreuna cu voi salutamu p'Acel'a, care este chiamatu a fi demnulu mostenitoriu alu lui Victoru Emanuelu.

„Fia ca acésta durere si acésta crediutiá comuna se stringa si mai multu legamintele de fratia, cari unescu pe Romani'a cu Itali'a. Sum fericitu, domnule presiedinte, de a fi in acesta ocasiune interpretulu simtiemintoloru unanime ale Romaniloru, si ve rogu se binevoiti a primi espressiunea adencei mele consideratiuni."

Luptele dela Vidinu.

Cetimu in „Monitoriulu":

A dou'a di dupa luarea de catra trupele nóstre a positiunei intarite dela Smirdanu, care domina cetatea Vidinului, turcii au incercatu in doue ronduri a ne luá inapoi acésta importanta positia. Ei au facutu esiri repetite, cari au fostu inse tóte energicu respinse de trupele nóstre, mantienendu'si positiunile cucerite de densele. Perderile nóstre in aceste noue lupte au fostu: 3 oficieri si 150 soldati raniti si 40 soldati ucisi.

In diu'a de 15 Ianuariu curinte, trupele nóstre au facutu o recunóscere pe malulu Dunarii la Silistri a, cu care ocasiune au avutu o scurta lupta cu inimiculu, perderile nóstre fiindu 1 sergentu ucisu si 5 soldati raniti.

Concnrsurile propuse de Societatea academica romana.

(Conformu decisiuniloru luate in sesiunile de tómna la a. 1877.)

I. Premie privitórie la filologia si literatura.

A. Premiulu Zapp'a

pentru traduceri de classici eleni si latini.

Conformu decisiunei luate in sesiunea anului 1877 se publica concursu pentru cea mai buna traductiune din:

a) Plinius Caecilius Secundus (junior). Epistol. liber. X. 1—61.

b) Plutarchus. Vita C. Marii. cap. I—XVIII inclusivu.

c) Herodotus. Historiarum lib. IV, § 5—50 cu conditiunile urmatórie:

1. Traductiunea va fi intr'o limba romanésca catu se póte de curata si de eleganta, cautandu a se reproduce in traducere calitatile autorului tradusu. Traducatorii sunt datori a dá note critice asupr'a diferiteloru lectiuni ale locuriloru obscure din tecstulu autorului.

2. Manuscriptele venite mai tardiu de 15 Aug. 1878 nu se voru luá in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise catu se póte de corectu si legibilu, inse nu de man'a traducatorului, ci de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscrisului se va scrie o devisa in veri-ce limba si totu cu mana straina. Pre lenga manuscriptu se va alaturá si o scrisóre inchisa cu sigiliu fora initialele autorului, adressata presidentului Societatiei academice si portandu in afara devis'a manuscriptului, scrisa totu cu mana straina, ér' in intru numele autorului traductiunei.

4. Menuscriptele se voru censurá si judecá de Sectiunea filologica, care va propune premiulu destinatu pentru aceste lucrari.

5. Manuscriptele nepremiate se voru pastrá in archiv'a Societatiei pana ce se voru reclamá de autorii loru, ale caroru nume remanu necunoscute, fiindu ca plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

6. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 20 pagine va fi de 120 lei noui.

7. Celu ce va obtiené premiulu cá celu mai esceleutu traducatoriu alu celoru 20 de pagine, de cari e vórb'a in articulii precedenti, va fi insarcinatu de Societate a face traductiunea autorului intregu cu premiu ficsatu de 120 lei noui pentru fiacare 20 pagine.

8. Traducatorulu astfeliu insarcinatu de Societate va fi datoriu a urmá lucrarea cu aceasi diligentia, esactitate, elegantia si puritate de limba, cu care a facutu si prob'a premiata. Elu va fi datoriu a dá pe fiacare anu cate 200 pagine de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traductiunea se va esaminá de sectiunea filologica a Societatiei si aflandu-se conformu conditiuniloru de mai susu se va dá la tipariu, ér' traductorului se va respunde remuneratiunea cuvenita. La casu inse, candu traductiunea n'ar' corespunde conditiuniloru stabilite, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de sectiunea filologica si invitatiune de a o emenda.

10. Candu traductorulu din ori-ce causa n'ar' mai continuá lucrarea, atunci se va publicá din nou concursu de proba in conditiunile de mai susu.

11. Autorulu clasicu, care trece peste 500 pagine, se va imparti intre mai multi concurenti ce voru escelá la concursu.

12. Tiparirea autorului tradusu se va face de Societate in 1000 esemplare, formatu in octavu ordinariu, cu litere garmond si pe harthia alba curata, dupa unu modelu alesu de Societate. Formatulu adoptatu, literile si harthi'a aprobata voru servi pentru toti autorii tradusi si tipariti cu spesele Societatiei. Pretiulu unui esemplariu scosu la vendiare se defige in reportu cu spesele facute cu traducerea si tiparirea lui, asiá cá din vendiarea primei editiuni se ésa si se se incassedie cu procentele loru toti banii versati cu acésta editiune.

13. Traducatorii opereloru premiate de Societate sunt liberi a scóte o a dou'a editiune din traductiunea facuta de densii; inse numai dupa trecerea antaiei editiuni facuta de Societate, ei remanu proprietari pe traductiunile loru.

14. Candu Societatea va aflá de cuviintia a face o noua traductiune din unu autoru dejá tradusu si publicatu cu spesele ei, ea va fi libera a procedá la acést'a fora cá antaiulu traducatoru se aiba dreptulu de a se opune.

(Va urmá.)

Anunciu.

Aducemu la cunoscinti'a d. d. prenumeranti ai fóiei nóstre „Higien'a si Scól'a", ca nefiindu numerulu prenumerantiloru completu, nu potemu incepe edarea ei fara dauna. Deci se binevoiésca a mai asteptá pana in finea lui Fauru, ca-ci urmandu in tóte di'ele cate unulu séu doi prenumeranti speramu, ca pana atunci se va completá numerulu recerutu si apoi voru urmá numerii intardiati dupa olalta. Eara in casu contrariu vomu restitui d. d. prenumeranti banii primiti si astfeliu nu voru avé nici o dauna.

Despre incetarea acestei foi ne ar' paré cu atatá mai reu, cu catu tocmai pregatiseramu intre altele „Tractarea aberatiuniloru si morbiloru secsuali", cari fiindu de natura delicata si supusi unei sfiele, rusine nejustificabile, prin negligere ori tratare rea degenereaza si amarascu nu numai vieati'a individuala, ci de multe-eri si a familieloru intregi, ba si a generatiuniloru urmatórie.

Unde din contra initiati in infectiunile genitali si in aberatiunile si morbii loru usioru se voru poté ajutá insusi. Totodata rogamu pe dd. restantiari din anii trecuti a refui datori'a.

Temisióra, 20 Ianuariu 1878.

Dr. Vasiciu.

Diverse.

(Avisu!) Ni se scrie din Bicazu 1 Februariu: Subscrisulu am onóre a avisá de tempuriu pe toti on. domni membri ai comitatului din Selagiu carora le jace la anima binele poporului in genere cá se binevoiésca a 'mi sprigini si partini initiativ'a respective proiectulu meu deja insinuatu vice-comitelui in privinti'a aducerei in vieatia a unei Legi spre impedecarea betiei, in adunarea procsima comitatensa, intetindu cu totii si grupanduse in giurulu unei petitiuni, care va fi a se substerne la Diet'a tierii, care se creeze o lege impedecatóre de betia ad normam celei din Bucovin'a, Galiti'a, pe care o reclaméza deja si o parte a poporatiunei din Bohemi'a. Cu onóre patriotica — Gregoriu Cardosiu, parochu romanu si membru alu comitetului comitatensu.

— („Femei'a romana".) Asia se numesce unu diuariu nou, care a aparutu de curundu in Bucuresci sub directiunea dnei Mari'a Flechtenmacher. Nobil'a si frumós'a problema ce 'si-a pus'o acestu diuariu se póte vedé si din urmatoriulu pasagiu celu estragemu din primulu articulu alu ultimului seu numeru: „. . . Ve rogu se nu me considerati decatu, cá pe o simpla femeia care 'mi iubescu tiér'a, 'mi respectu secsulu, dorescu realtiarea femeiei si cultur'a poporului, si care nu voiu fi, decatu interpret'a scriseloru, ocupatiuniloru, drepturiloru si datorieloru femeiei din natiunile culte si civilisate. Tóta lumea scie si-o spune chiaru, ca natiunea nóstra e una din natiunile cele mai inteligenti. Toti ómenii invetiati incependu dela Solonu au declaratu, ca inteligenti'a femeiei e multu mai ascutita cá a barbatului si mai lesne primitóre atatu de bine catu si de reu, dupa directiunea si indemnulu ce i se dau. De ce dér' femei'a la noi a remasu inapoi de celelalte femei in privinti'a culturei, initiativeloru si a conlucrariloru in profitulu genului umanu? (esceptandu clas'a privilegiata, a caror'a fiice sunt crescute in strainatate inca dela leaganu.) Fi-va óre, ca barbatiloru nostri le place se ne véda numai femei? numai papusi cu manile in manusi si cu spiritulu

in catusi? Le place loru se ne véda obscure, trindave si molesite de mirosulu parfumuriloru artificiali? séu noue ne place sclavi'a, lenea, frumuseti'a figurei, pe care o cultivamu pentru cá mai tardiu s'o acopere pamentulu, fara a lasá dupa noi alta decatu o posa, unu portretu in rama séu la unulu din geamurile dloru fotografi Duchec si Satmari? A cui este culp'a? a nóstra? Nu! Protestezu am spus'o in numerii primi si voiu spuneo necontenitu s. c. l. —" Totu acelu numeru contiene o poesia fórte frumósa intitulata „Romanii au invinsu" de Eufrosin'a C. Hommoriceanu. Dorimu „Femeiei romane" succesulu celu mai stralucitu pentru cá se 'si póta resolvi pe deplinu mareati'a problema ce 'si-a pus'o!

— (Representatiunea teatrala data de catra romanii din Iasi in onórea regimentului XIII de dorobanti.) Estragemu despre acést a din „Curierulu"-Balassanu urmatóriele: „De candu acestu bravu regimentu s'a reintorsu la Iasi, n'au incetatu Iasianii se-i manifeste recunoscintia pentru barbati'a si viteji'a, cu care se luptà contra turciloru pentru neatêrnarea tierei si a neamului romanu. Duminec'a trecuta (15/27 Ian.) s'a pregatitu de asemenea o noua manifestatiune in onórea braviloru din acestu regimentu. De dimineatia inca se vediura nesce placarde monstre lipite pe coltiurile stradeloru de aici, anunciandu cu litere mari si gróse, ca in aceá dî sér'a se va dá in Teatrulu celu Mare o representatiune de gala in onórea vitejiloru ostasi din regimentulu XIII. Toti se grabira a'si procurá de timpuriu biletele de intrare. Cassieri'a teatrului era asedeata de o multime de domni, cari se indesara atatu de tare de ferestruic'a cea mica a cassierului, incatu trebuiá cineva se sté cu órele intregi, pana candu avú norocului se se fi apropiatu intru atatá cá se póta ajunge cu man'a pana la oblonasiulu cassei. Dér si candu te simtieai cu biletulu in mana atunci erai bucurosu, par' 'ca-i fi luatu cu assaltu redut'a Griviti'a. — Sér'a Teatrulu celu Mare st alucea intr'o illuminatiune superba. Totu edificiulu teatrului era decoratu pe dinafara cu nenumerate stéguri tricolore romane si iluminatu cu sute de luminari, ear' pe bulevardulu din façia ardeau nu focuri bengale, ci focuri romane, adeca poloboce mari unse cu pacura. Sal'a teatrului, multiamita dlui directoru C. P. Constantiniu, stralucea atatu prin iluminatiunea ei splendida catu si prin decoratiunea ei cu drapele de tricolorulu natiunalu. Dela logiele de belle-etage si pana in coronamentulu galeriei portau cólonele steaguri crucisiu asiediate si braçiare cu luminari. Sal'a era plina c'unu publicu alesu atatu civilu catu si militariu. Mai cu deosebire observaramu multi din acei oficieri, cari prin decoratiunile ce aveau pe peptulu loru dovedira, ca ei au condusu la gloria pe vitejii Curcani. Susu in galeria amu observatu unu numeru mare de soldati Curcani, cari prin cucimele si penele precum si prin decoratiunile loru atrasera atentiunea publicului. — Representatiunea incepú cu pies'a „Bomb'a", care produse prin joculu bunu alu actoriloru o mare veselia in publicu si fú fórte desu aplaudata. Dupa terminarea acestei comedie, in timpulu pausei, se imparti prin teatrulu la totu publiculu asistentu poesi'a „Penesiu Curcanulu" compusa de d. V. Alesandri si reprodusa si imprimata de redactiunea diuariului nostru „Curierulu". Esemplarele acestei poesii se distribuira gratis in numele Redactiunei spre amintire la acést'a representatiune festiva. D-siór'a Cont'a imbracata in costumu nationalu, declamà apoi Od'a lui Ianovu, la finitulu careià aplause frenetice manifestara multiamit'a publicului atatu pentru frumós'a inspiratiune a dlui Ianovu catu si pentru declamatiunea bine esecutata a d-siórei Cont'a. In urma dlu Manolescu imbracatu in uniforma de dorobantiu, cu man'a drépta legata cá ranita aparú pe scena si redicandu cu man'a stanga drapelulu Romaniei declamà poesi'a „Penesiu Curcanulu". Entusiasmulu publicului a fostu mare precumu si aplausele lui. Dupa aceast'a declamatiune se redicà o perdea si eata ca se infaçisià unu tablou stralucitu dinaintea publicului: Erau dorobanti asiediati cu puscile loru pe siantiuri in diferite positiuni de campania; in urm'a loru inse se vediù unu geniu desteptandu pe adormit'a Romania. Deasupra pe ceriu stralucea in litere aurite inscriptiunea „Renascerea Romaniei„ ear' pe de laturi erau asiediate drapele romane cu inscriptiuni Rahov'a, Griviti'a, Plevn'a s. c. l. Publiculu a remasu surprinsu vediendu acestu tablou si a remasu incantatu, candu se aretara pe scena Romani si Romance cantandu imnulu: „Fii Romaniei toti flacai de frunte si-oimi din Carpati". Acestu imnu e compusu de venerabilulu nostru cetatianu dlu D. Gusti si pusu in musica de tenerulu dér' talentuosu compositoriu d. Musicescu. Imnulu si melodi'a lui a placutu atatu de tare publicului, in catu a trebuitu se se esecute de doue ori. — Cu acést'a s'a terminatu representatiunea de gala data la Teatrulu celu Mare in onorea regimentului XIII de dorobanti.

— (Nou'a piesa teatrala nationala „La Plevn'a" de d. Sionu) pe care autorulu a mai revediut'o si corectat'o, s'a représentatu Joi (19 Ian. v.) sér'a in teatrulu nationalu din Bucuresci si a reportatu dupacumu ne spune „Romanulu" unu adeveratu succesu de emotiune si entusiasmu. Publiculu fórte miscatu a salutatu pe autorulu cu aplause unanime. „La Plevn'a" va remané in repertoriulu teatrului nationalu cá un'a din cele mai artistice amintiri ale timpuriloru dorerióse, prin cari au trecutu romanii in anulu 1877.

Sciri merunte.

Circumspectiunea conlocuitoriloru nostri a reportatu o noua victoria. Deputatii sasesci din Budapest'a au decisu in clubulu loru cá se voteze pentru legea de vama. „Közvél.", din care imprumutamu notiti'a acést'a interessanta, esclama: „Tiszát megmentik a szászok". (Pe Tisza 'lu scapa sasii.) Acuma mai remanu numai croatii de castigatu si apoi ear' se mai póte lungi viéati'a ministeriului pe cateva luni!

Basele pacii si armistitiulu s'a subscrisu in 31 Ianuariu si indatu s'a datu ordinu se se sisteze operatiunile in Europ'a si Asi'a. Tóte fortaretiele Bulgariei voru fi ocupate de garnisóne ale armateloru chrestine. Se anuncia ca Dumineca sér'a Romanii au ocupatu Vidinulu luande armele garnisónei. Armistitiulu se dîce cu va durá pana la subscrierea definitiva a pacii.

In Bucuresci se asteptá cá guvernulu se respundu astadi la interpellatiunile in cestiunea reluarii Basarabiei. Totu press'a se ocupa de acést'a cestiune. Fiacare romanu va luá arm'a de a protestá, scrie „Tel.", déca Russi'a ar' avé intentiunea seriósa de a stirbi intregitatea teritoriului nostru. Russi'a cu sil'a nu ne va poté luá Basarabi'a (ca-ci mai sunt si alte poteri interessate) si de buna voia nu o vomu dá noi."

Scire ultima telegrafica.

Vien'a, 5 Februariu. Ministru-presiedinte Auersperg a cetitu in adunarea deputatiloru unu biletu de mana, prin care cabinetulu este érasi chiamatu la afaceri din caus'a urgentei necessitati de a realisá impacarea. Ministrulu declarà: „Maj. S'a s'a convinsu, ca nu e cu potintia a formá unu nou ministeriu si a apellatu dér' la cabinetulu presentu. Noi ne amu tienutu de datori a urmá apellului imperatului si rogamu pe camera cá se desbata grabnicu proiectulu de impacare." —

Hor'a Grivitiei.

(Music'a de d. Ventur'a.)

Fat'a lui Gazi-Osman,
Griviti'a pórta-unu colanu,
Unu colanu totu de otielu,
Jóca fulgerii pe elu.
Alelei! de l'asiu luá
Inapoi nu l'asiu mai dá.

Mandra'n cale'mi a esitu,
Doru'n mine-a rasaditu,
Si de-o luna pan'acumu
Rasaditu me tiene'n drumu.
Fa, colanulu 'ti-oiu luá
Si'napoi nu 'lu-oiu mai dá.

Puica scumpa de vitezu!
Nu m'aduce la necasu
Ca 'ntr'o di moiu dá prin focu
Si te-oiu prinde de midiulocu.
Eu colanulu 'ti-oiu luá;
Inapoi nu 'lu-oiu mai dá.

Tu esti vitia de paganu,
Eu suntu vitia de romanu;
Buna esti de sarutatu,
Dér' si eu bunu de luptatu;
Si colanulu 'ti-oiu luá;
Inapoi nu 'lu-oiu mai dá.

Fa, deschidemi sinulu teu
Catu esu blandu in graiulu meu;
Nu me face se te asteptu
Si se dau cu tine pieptu;
Pieptu cu tine de voiu dá,
Dieu, colanulu 'ti-oiu luá.

Totu asiá mari-am graitu:
Intr'o di m'am rapeditu
Si am pusu man'a pe colanu
Si pe fat'a lui Osman.
Aleloi! Grivitio fa,
Inapoi nu te-oiu mai dá.

V. Alexandri.

Ajutorie pentru raniti.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu prin dómn'a Ludovic'a Borgovanu n. Antonu dela romanii din Gherl'a si tramise prinçiului Dimitrie Gr. Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie" la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Mari'a Lipeky maritata Bercianu 3 fl., Ludovic'a Borgovanu nasc. Antonu 3 fl., N. N. 2 fl., An'a Alutanu, preotésa in Dengeleagu 1 fl., Mari'a Boeriu n. Zottich, invetiatorésa in Gherl'a 1 fl., Susan'a Veresia din Dengeleagu 1 fl., Nin'a Onciu din Gherl'a 1 fl., Emili'a Hochmahl 30 cr., Iulian'a Moldovanu 30 cr., Teresi'a Popu 10 cr., Mari'a Ardeleanu 10 cr., Revec'a Floreanu 20 cr., Revec'a Bocotanu 20 cr., Susan'a Cupsiea 6 cr., Mari'a Leslanu 10 cr., Lin'a Pintea 50 cr., Mari'a Coltia 40 cr., Mari'a Moldovanu 20 cr., Nicolau Sima 10 cr., Stanislau Muhaj 10 cr., Marianu Gregoriu 20 cr., Grigoriu Baldi, orologieriu 50 cr., Anisi'a Olariu 10 cr., Ilean'a Cicivi 5 cr., Floric'a Hoszu 16 cr., Mari'a Popu 10 cr., Grigoriu Moldovanu 25 cr., Parasc'a Campeanu 10 cr., An'a Veresiu 40 cr., Christin'a Morariu 10 cr., N. N. 20 cr., Ioanu Sandoru 10 cr., An'a Bilioa 5 cr., Ilien'a Török 5 cr., Catarin'a Estergar 10 cr., Unu Christianu 20 cr., Stefanu Pojaru 8 cr., Georgiu Merza 10 cr., Revec'a Popu 10 cr., Ales. Cassa 50 cr., Ioanu Dolianu 50 cr., An'a Stix 30 cr., Iacobu Bolia 10 cr., Unu Salagianu din clerulu tineru din seminariulu romanu din Gherl'a 1 fl., I. F. Negrutiu 1 fl., Petru Popu 1 fl., Andreiu Centea 20 cr., Petru Birlea 50 cr., Ioanu Olteanu 50 cr., Vasiliu Neamtiu 40 cr., Alessandru Cherestesiu 50 cr., Augustinu Budu 20 cr., Teodoru Margineanu 50 cr., Cherebetiu 20 cr., Simeonu 10 cr., Gabriel B. 10 cr., Unu districteanu 20 cr., Ioanu 10 cr., Unu Ercanu 20 cr., Gabrielu 10 cr., Unu Viscionu 20 cr., Unu Altulu 30 cr., Huzmezanu 20 cr., Ioanu Chrestineanu 20 cr., Ioanu Vladu 20 cr., Necasitulu 10 cr., A. Olteanu 10 cr., Ioanu Barbulu 40 cr., Anchidimu Candale 20 cr., Michailu 20 cr., Lupanu 10 cr., Dragomiru 10 cr., Ioanu D. Neamtiu 12 cr., Iosifu Nemesiu 10 cr., N. B. 10 cr., Iuliu Branu 30 cr., Nicolau Avramu 10 cr., Paulu Chita 10 cr., Vasiliu Dredeanu 20 cr., Andreiu Popu 10 cr., Hieronimu Slavoca 10 cr., Eub. 10 cr., Si eu 30 cr., Const. Iuga 20 cr., Tucecu 10 cr., I. Paulu 20 cr., Vasiliu Tofanu preparandistu 10 cr., Andreiu Antonu, arch. de Gherl'a 1 fl., Nicolau F. Negrutiu 1 # si 1 leu.

Sum'a 1 #, 1 leu si 30 fl. 42 cr. v. a.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 6 Februariu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	64.44	Oblig. rurali ungare .	76.60
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	67.45	„ „ Banat-Timis.	78.—
		„ „ transilvane .	77.—
		„ „ croato-slav.	84.—
Losurile din 1860 .	113.25	Argintulu in marfuri .	103.65
Actiunile bancei nation.	808.—	Galbini imperatesci .	5.59
„ instit. de creditu	214.30	Napoleond'ori . . .	9.44
Londr'a, 3 luni . .	103.65	Marci 100 imp. germ. .	58.30

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.